

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617200555
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617200555.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej Y. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N. Y., I., I. XXX/XX, v spore o zaplatenie 826,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 355,20 eura, ktoré súd povoľuje žalovanej splácať v splátkach vo výške 30 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26. 1. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 826,90 eura, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že ku dňu 1. 7. 2016 sa zlúčil so spoločnosťou Cetelem Slovensko a. s., ktorá zanikla zlúčením bez likvidácie a stal sa jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 25. 11. 2013 uzavrela obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. ako veriteľ s porúčiteľom ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a súčasne záväzok dlžníka vrátiť poskytnutý revolvingový úver, spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, formou dohodnutých mesačných splátok. Počas trvania úverového vzťahu dlžník vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 764,68 eura tak, že sumu 733,25 eura čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a pláťbami na vybraných obchodných miestach a prevodom peňažných prostriedkov na vlastný účet, suma 31,43 eura predstavuje poplatky, ktoré veriteľ účtoval v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Dlžník svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 132,05 eura. Dňa 13. 8. 2014 dlžník zomrel, pričom ku dňu smrti predstavovali jeho záväzky 1072,90 eura a pozostávali z istiny vo výške 682,25 eura, úroku vyčísleného ku dňu smrti v sume 6,63 eura a úroku, ktorý by bol splatný, ak by nedošlo k úmrtiu, vo výške 420,01 eura. V dedičskom konaní po porúčiteľovi bola všeobecná cena majetku ustálená na 750 eur. Po smrti porúčiteľa bolo zaplatených na dlh 246 eur.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 10. 3. 2017 uviedla, že si je vedomá záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere od spoločnosti Cetelem Slovensko, ktorý jej vznikol na základe dedenia po manželovi Š. Y.. Požiadala o možnosť úhrady dlhu v splátkach vo výške 30 eur mesačne. Uviedla, že nerozumie výpočtu dlhu, oznámenému notárovi. Súčasťou dlhu je aj úrok, ktorý by bol splatný, ak by nedošlo k úmrtiu poručiteľa. Nerozumie tomu, prečo by uvedený úrok mala platiť. Požičali si 764,68 eura, z ktorých vyplatili 342,05 eura. Úrok vo výške 420 eur predstavuje 54,92 %, preto s ním nesúhlasí, nakoľko je vysoký.

3. Žalobca vo vyjadrení ku vyjadreniu žalovanej (replike), doručenom súdu dňa 27. 3. 2017, uviedol, že poručiteľ po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca 764,68 eura, z toho výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a prevodom peňažných prostriedkov na vlastný účet 733,25 eura. V súvislosti s namietaným dlžným úrokom uviedol, že úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 28,68 % ročne. V prípade spotrebiteľských úverov nie je možné priamo porovnávať úrokové sadzby komerčných bánk s úrokovými sadzbami nebankových subjektov, ktoré tieto úvery poskytujú, a to z dôvodu rozdielného zabezpečenia pohľadávok z takýchto úverov, a teda aj rozdielného rizika nesplatenia úveru. Úroková sadzba vo výške 28,68 % ročne bola v danom čase a mieste uzatvárania úverového vzťahu, s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenie, obvyklá a primeraná. Dlh v časti dlžného úroku existoval už v čase úmrtia poručiteľa. Ku dňu smrti poručiteľa predstavovali záväzky z úverovej zmluvy 1072,90 eura. Po smrti poručiteľa bola uhradená suma 246 eur. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 682,25 eura a úrokov vo výške 144,65 eura. Nesúhlasil s navrhovanými splátkami vo výške 30 eur mesačne, nakoľko to odporuje konštantnej judikatúre. Súhlasil so splácaním dlžnej sumy formou mesačných splátok, ktorých výšku ponechal na zvážení súdu, avšak navrhol, aby priznaná suma, vrátane príslušenstva, bola uhradená do jedného roka.

4. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a navrhol vykonať pojednávanie aj v jeho neprítomnosti.

5. Žalovaná pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že poberá len vdovský dôchodok vo výške 180 eur mesačne, z ktorého spláca pôžičku T. F. vo výške 163 eur mesačne, ktorá bola použitá na opravu strechy. Býva v spoločnej domácnosti s dcérou, jej druhom a dvoma deťmi. Dcéra aj druh poberajú príjem vo výške približne 330 eur mesačne v čistom každý. Všetky výdavky na bývanie platí dcéra s druhom, ktorej už darovala dom. Mesačné výdavky sú na elektriku 30 eur, na vodu 25 eur kvartálne. Priznané plnenie by mohla splácať maximálne po 30 eur mesačne. O čerpaní úveru nebohým manželom nevedela, dozvedela sa to až z dedičského konania.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. ako veriteľ a Š. Y. ako dlžník uzatvorili dňa 25. 11. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb číslo 264059780861074. V časti 2 zmluvy si účastníci zmluvy dojednali poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve. Dlžník sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Zmluvné strany si dojednali výšku úverového rámca 5000 eur, aktuálnu výšku úverového rámca 600 eur, výšku mesačnej splátky „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur“, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výšku úrokovej sadzby 28,68 % ročne, RPMN 45,94 %, poplatok za poistenie 3,33 %. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané čerpanie úveru v celkovej výške 733,25 eura. Z potvrdenia o prijatí splátok mal súd preukázanú celkovú výšku prijatých úhrad v sume 342,05 eura, z tohto do smrti Š. Y. 132,05 eura. Dňa 26. 11. 2014 obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky v celkovej výške 1036,90 eura, pozostávajúcej zo sumy 518,45 eura na základe rozdelenia bezpodielového spoluvlastníctva majetku a zo sumy 518,45 eura na základe dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva. Uvedenú výzvu žalovaná prevzala dňa 1. 12. 2014.

8. Z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti Cetelem Slovensko a. s. mal súd preukázané, že uvedená obchodná spoločnosť zanikla ku dňu 30. 6. 2016 zlúčením so žalobcom.

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 6D/624/2014, súd zistil, že Š. Y. zomrel dňa 13. 8. 2014. Žalobca si prihlásil do dedičstva po poručiteľovi pohľadávku v celkovej výške 1072,90 eura dňa 9. 10. 2014. Súčasne oznámil, že po úmrtí poručiteľa bolo zaplatené 36 eur. Podľa osvedčenia o dedičstve zo dňa 28. 10. 2014, sp. zn. 6D/624/2014, D/not.193/2014, boli ako dedičia v prvej dedičskej skupine po poručiteľovi Š. Y. zistení: Y. Y., manželka (žalovaná) a deti K. Y. a H. Y.. V osvedčení bolo konštatované, že pozostalej manželke Y. Y. prislúcha 1-ica pohľadávky Cetelem Slovensko a. s. vo výške ku dňu smrti poručiteľa 536,45 eura, druhá polovica uvedenej pohľadávky patrí do pasív dedičstva po poručiteľovi. Všeobecná hodnota dedičstva bola určená v sume 750 eur, výška dlhov 699,33 eura a čistá hodnota dedičstva 50,67 eura. Celý majetok poručiteľa, ako aj pasíva dedičstva, preberala žalovaná.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 25. 11. 2013, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd, na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a právnym predchodcom žalovanej. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (Cetelem Slovensko a. s.) ako veriteľ a právny predchodca žalovanej (Š. Y.) ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu revolvingovom spotrebiteľskom úvere, v ktorej si, okrem poskytnutia viazaného spotrebiteľského úveru, dojednali poskytnutie revolvingového úveru, s výškou aktuálneho úverového

rámca 600 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, je aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a poplatkov. Súd z vykonaného dokazovania nemal preukázané platné dojednanie uvedenej náležitosti zmluvy, následkom čoho je, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Dojednanie o výške mesačnej splátky v zmluve o úvere je neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu neplatné. Výška splátky je koncipovaná ako percento z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Uvedené dojednanie je však neurčité, nakoľko jeho obsah je nejasný a nemožno ho ustáliť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Formulácia zmluvného dojednania neumožňuje dlžníkovi, v postavení spotrebiteľa, jednoznačne a určito už v čase uzatvorenia zmluvy nadobudnúť vedomosť o tom, v akej konkrétnej výške bude povinný čerpaný úver splácať, ani si výšku splátky určito a jednoznačne dovodiť. Navyše, ani zo samotného prehľadu splátok nevyplýva, akým spôsobom právny predchodca žalobcu určoval ich výšku, keďže, napriek zvyšovaniu výšky čerpanej sumy úveru, sa výška splátky nezmenila a zostávala v konštantnej sume 36 eur mesačne. Uvedený právny názor súd zaujal aj v rozsudku zo dňa 21. 10. 2015, č. k. 10C/78/2015-95, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 5. 2016, č. k. 8Co/89/2016-119. Z dôvodu absencie povinnej zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - údaju o výške splátky úveru (ktorý bol v zmluve dojednaný neplatne z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti dojednania), sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto prislúchalo len právo na splatenie poskytnutého úveru, bez úrokov a poplatkov. Žalobca v podanej žalobe tvrdil a z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že právny predchodca žalovanej čerpal prostriedky - úver vo výške 733,25 eura. Podľa tvrdení žalobcu, právny predchodca žalovanej na úver zaplatil celkovo 132,05 eura (čo vyplývalo aj z potvrdenia o prijatí splátok) a po jeho smrti bolo na úver zaplatených celkovo 246 eur. V tejto súvislosti súd uvádza, že hoci aj z potvrdenia o prijatí splátok vyplývali úhrady, vykonané po smrti právneho predchodcu žalovanej, v celkovej výške 210 eur, súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporovala. Na základe uvedených skutočností súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 355,20 eura, predstavujúcich rozdiel medzi celkovou výškou úveru v sume 733,25 eura a celkovou výškou úhrad v sume 378,05 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti Cetelem Slovensko a. s., z ktorého vyplynulo, že žalobca je, v dôsledku cezhraničného zlúčenia, univerzálnym právnym nástupcom uvedenej obchodnej spoločnosti. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej mal súd preukázanú z pripojeného dedičského spisu sp. zn. 6D/624/2014, z ktorého vyplynulo, že žalovaná prevzala po poručiteľovi Š. Y. všetky aktíva a pasíva dedičstva, vrátane žalovanej pohľadávky.

20. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

21. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu v splátkach vo výške 30 eur mesačne. Súd prihliadal na výšku priznaného plnenia, skutočnosť, že žalovaná má príjem len z vdovského dôchodku vo výške 180 eur mesačne ako aj ku osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach vo výške 30 eur mesačne nebudú neprimerane ohrozené práva žalobcu (prihliadajúc najmä na osobu žalobcu a skutočnosť, že povolením splácania dlhu v splátkach by malo byť priznané plnenie splatené do 1 roka) a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovanej.

22. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V súlade so zákonným ustanovením 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v konaní úspešnejšej žalovanej. Nakoľko žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd jej nárok na náhradu trov konania jej nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.